روزنامه هم‌میهن

ارتحال پیام آور کربلا
حضرت زینب کبری
سلام‌الله علیها
راتسلیت می‌گوییم

دوشنبه ۱۵ دی ۱۴۰۴ ▪ ۱۶ صفحه ▪ ۲۰ هزارتومان ▪ سال چهارم ▪ شماره ۹۷۴

www.hammihanonline.ir

موشک‌های ایران اولویت نتانیاهو یا ترامپ

بررسی فشارها بر پروژه موشکی ایران
در گفت‌وگو با **حمیدرضا عزیزی**

گزارش اقتصاد ۱۰-۱۱

بازار در انتظار

گزارش میدانی هم‌میهن
از توقف معاملات در بازار طلا و ارز

احساس دوگانه

یادداشتی از **سیدعبدالجواد موسوی**
به بهانه بازداشت مادورو به دست آمریکایی‌ها

قمار در نیمکره غربی

چشم‌انداز آینده ونزوئلا و ریشه‌یابی مداخله آمریکا

گزارش دولت ۳-۲

روایت مقامات دولت از طرح جدید معیشتی و امنیت غذایی که از دیروز آغاز شد

کالابرگ یک میلیونی برای همه

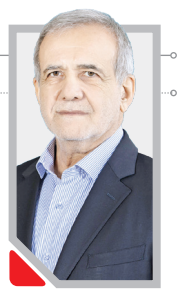

مسعود پزشکیان رئیس‌جمهور

سیاست دولت در این طرح، نه حذف یارانه و کاهش آن، بلکه انتقال یارانه از ابتدای زنجیره به مصرف‌کننده نهایی است. به‌گونه‌ای که هر میزان افزایش قیمت احتمالی، به‌طور کامل جبران و قدرت خرید خانوارها حفظ شود. به‌هیچ‌عنوان نباید قیمت سایر کالاها و خدمات افزایش یابد و در این زمینه، نظارت‌ها به‌صورت جدی، قاطع و میدانی اعمال خواهد شد. به اصناف اطمینان بدهید با مشکلی به‌ویژه در تامین نقدینگی مورد نیاز مواجه نخواهند شد.

محمدرضا عارف معاون اول رئیس‌جمهور

یارانه‌ای که به کالاهای اساسی اختصاص می‌دادیم به دست مردم نمی‌رسید جمع‌بندی دولت بر این مبنا بود که یارانه را به انتهای زنجیره انتقال دهیم و به جای واسطه‌ها به دست مصرف‌کننده‌ها برسد. برخی که مسئول تهیه کالاهای اساسی بودند، به خوبی همراهی نکردند و ما در هشت ماه گذشته گلایه‌هایی داریم که عده‌ای سوءاستفاده کردند و کالاها را جمع‌آوری کرده و یا در بازار توزیع نکردند که امیدواریم متنبه شوند و از مردم عذرخواهی کنند.

احمد میدری وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی

در گذشته یارانه نقدی پرداخت می‌شد اما با افزایش قیمت‌ها، قدرت خرید مردم کاهش پیدا می‌کرد. در طرح جدید، یارانه کالاهای اساسی اکنون مستقیم و هدفمند به خانوارها اختصاص می‌یابد تا قدرت خرید آنان حفظ شود. از این پس به ازای هر نفر، ماهانه یک میلیون تومان به خانواده‌ها پرداخت می‌شود. در صورت ایجاد تغییر در نرخ ارز توافقی یا افزایش قیمت کالاهای اساسی، مبلغ کالابرگ نیز متناسب با آن افزایش یابد.

گزارش سیاست ۵-۴

احزاب و اعتراضات

بررسی مواضع تشکل‌ها و فعالان سیاسی درباره ناآرامی‌های اخیر

سرمقاله

تکرار ملال‌آور

درحالی‌که شواهد نشان می‌دهد مردم از شنیدن حرف‌های تکراری و بی‌محتوا خسته و حتی عصبانی شده‌اند ولی همچنان برخی از آقایان مشغول تکرار مکرراتِ مُمِلّ و ناراحت‌کننده هستند. گرچه از چند دهه پیش بحث حق آزادی اعتراضات مطرح بوده، حقی که صریحاً در قانون اساسی آمده و حتی نیازی هم به گرفتن مجوز ندارد، ولی تاکنون و به دلایل روشن و البته کتمان‌شده! اجرایی نشده است. ولی این ایده ۸ سال پیش و پس از اعتراضات سال ۹۶ دوباره جدی شد. همه آقایان فرمودند که اعتراض حق عمومی و مجاز است ولی اغتشاش نه. از چپ و راست راه‌حل‌هایی داده شد و حتی کارگروه‌هایی شکل گرفت تا قانونی را نهایی کنند. پس از پایان اعتراضات همه آن فرمایش‌ها و وعده‌ها به فراموشی سپرده شد. تا رسیدیم به ۹۸ که باز هم گفتند اعتراض حق است، ولی قاطعانه با اغتشاش برخورد می‌کنیم و در عین حال باز هم گامی برداشته نشد که مردم بتوانند از حق اعتراض خود بهره‌مند شوند. این اتفاق تکراری در اعتراضات شهریور ۱۴۰۱ دوباره دیده شد و البته مثل گذشته هیچ راهی برای اعتراض مدنی و شناسنامه‌دار فراهم نشد که نشد که نشد. تقریباً اعتراض‌ها سه دسته بودند. یکی از سوی دوستان خودی، مثل معترضین به بی‌حجابی و امثال این که همه آنان تحت حفاظت و امنیت کامل انجام می‌شد و در ماه رمضان هم به‌خوبی از افطار و سحر بهره‌مند می‌شدند. دسته دوم اعتراضات صنفی به‌ویژه از سوی بازنشستگان بود که در اندازه‌های محدود و موقت تحمل می‌شد. سوم اعتراضاتی صنفی که ممکن بود از دستشان در برود یا سیاسی باشد که فوری با برخورد مواجه می‌شد حتی اگر صددرصد مدنی و عادی بود. جالب اینکه به هیچ اعتراضی مجوز داده نمی‌شد تا حق اعتراض به رسمیت شناخته شود و هر سه نوع غیرمجاز بودند. حالا رسیده‌ایم به اعتراضات ۱۴۰۴. ←۲

چهره اندیشه ۱۵-۱۴

بازخوانی آرا و آثار عزت‌الله فولادوند به بهانه ۹۰ سالگی مترجم شاخص که بیش از همه با جامعه باز و دشمنان آن بر فضای فکری ایران اثر گذاشت

پیام آور آزادی

عکس: معصومه احمدی/ایبنا

نگاه کارشناس

نارضایتی تهی‌دستان و ریزش طبقه متوسط

محمدحسین شریف‌زادگان
وزیر رفاه دولت خاتمی

مطالعات نشان می‌دهد که ۹۲ درصد جامعه به نوعی اظهار نارضایتی می‌کنند، همچنین ۲۲ نظرسنجی در کشور، اعم از پیمایش ملی ارزش‌ها و نگرش‌های ایرانیان که در ۲۸ استان انجام پذیرفته است. مهم‌ترین مشکلات مردم در همه سال‌های بعد از جنگ تحمیلی در اکثریت قابل توجه مشکلات اقتصادی عنوان شده است و مردم از فقر و بیکاری و گرانی و نابرابری و ناعدالتی و تبعیض رنج می‌برند و هیچ چشم‌اندازی برای بهتر شدن وضعیت اقتصادی در اغلب آنها وجود نداشته است. اینکه می‌گوییم مردم چه می‌گویند، این آینه‌ای از خواست مردم است. مردم ایران فقیرتر شده‌اند و از طبقات متوسط که خاستگاه تقاضاهای اجتماعی، سیاسی، و تولید معرفت جامعه و البته خواستن آزادی و دموکراسی است به دلایل اقتصادی و کاهش قدرت خرید به سمت گروه‌های فقیر ریزش نموده‌اند. رضایت مردم اساس حکومت و حاصل حکمرانی حاکمان است. در حکومت شاه در سال ۱۳۵۷ رشد اقتصادی چند سالی حدود ۱۰ درصد بود ولی ۴۰ درصد مردم زیر خط فقر بودند، استبداد شاه و نارضایتی مردم موجب انقلاب گردید. فقر و نابرابری ذاتی جامعه نیست و محصول عملکرد سیاسی و اقتصادی و اجتماعی و شیوه حکمرانی در جامعه است. حکومت اگر به علت‌های نارضایتی مردم توجه نکند، به مهم‌ترین عنصر حکمرانی یعنی رضایت مردم توجه نکرده است، و در شرایط کنونی بحران‌های جامعه ایران، قادر به پاسخگویی به امواج اعتراضی ناشی از آن نخواهد بود. آخرین محاسبات رسمی فقر توسط مرکز پژوهش‌های مجلس نشان می‌دهد که از سال ۱۴۰۰ تا ۱۴۰۳ در مدت ۳ سال درصد فقیران جامعه از ۳۰ درصد به ۳۶ درصد رسیده است و حدود ۵/۸۶۰ میلیون نفر به فقیران و تهیدستان جامعه اضافه شده‌اند. یعنی از هر ۱۰۰ نفر ۳۶ نفر و از هر سه نفر یک نفر و از هر ۵ نفر دو نفر زیر خط فقر زندگی می‌کنند. این یک فاجعه اجتماعی است که گریبان ملت ایران را گرفته است. فقر موجب زمینگیر شدن مردم فقیر و بیمناکی آنان از آینده و کاهش امید در جامعه می‌گردد. فقر در ایران مزمن شده است و از ۱۳۹۰ تاکنون به طور متوسط ۲۴ درصد از مردم زیر خط فقر زیسته‌اند. ←۲